

ΜΗΝΑΣ
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ
1992 ΕΤΟΣ 4
ΑΡΙΘΜΟΣ
ΦΥΛΛΟΥ 42

Η
Φ
Ω
Ν
Η

ΤΗΣ

ΛΑΚΚΑΣ ΣΟΥΛΙΟΥ

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
ΠΛΑΤΕΙΑ
ΟΜΗΡΟΥ 3Α
Τ.Κ. 45324
ΤΗΛ. 37662

ΤΟΠΙΚΗ ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΧΛΑΔΕΑΣ

Προτάσεις για την συντόμευση του δρόμου Φτελιά - Σειστρούνη

Σε μια συγκέντρωση προέδρων της Λάκκας άκουσα ένα δάσκαλο να λέει στο Νομάρχη ότι το χωριό του είναι μακριά απ' το κέντρο, την πρωτεύουσα και ότι έπρεπε να δοθεί προτεραιότητα στην ασφαλιτοστρώση του δρόμου.

Ο Νομάρχης κ. Διδάγγελος απάντησε πολύ έξυπνα και πρακτικά λέγοντας του ότι θα φέρει τα Γιάννενα σιμότερα στο χωριό του κι εξηγήθηκε: "Αν κάνουμε λίγες παραλλαγές του δρόμου αν ασφαλιτοστρώσουμε το δρόμο δε θα συντομεύσουμε το χρόνο απ' το

χωριό σου στην πόλη; Δε θα είναι σαν να φέρουμε τα Γιάννενα κοντώτερα στο χωριό σου;". Ετσι ρώτησε τον δάσκαλο κι έτσι του απάντησε.

Με αφορμή αυτή την ωραία και πρακτική πρόταση του κ. Νομάρχη κάναμε τη σκέψη κι εμείς και ρωτάμε πως και πόσο κοντά στα Γιάννενα μπορούμε να πάμε;

Από τη μελέτη που έχει εκπονήσει το Κέντρο Ερευνών και Ανάπτυξης Λάκκας Σουλίου επισημαίνουμε μερικά θετικά σημεία που είναι δυνατό να προσεγγίσουν σε μεγάλο βαθμό το θέμα.

Πέρα από τη διεύρυνση του υπάρχοντος δρόμου και από την διευθέτηση στροφών, γίνεται λόγος και για παρακαμπτήριες διακλαδώσεις όπως: Γέφυρα Κοπάνης - Καροπούλα - Λεπάδι - Βαδίστρα - Σμερτιά - Κούτρουν.

Με τον τρόπο αυτό δημιουργείται μια αρτηρία που ναι μεν αφήνει κάποια χωριά έξω αυτής αλλά συντομεύει τα μέγιστα το χρόνο και την απόσταση για την πόλη. Αυτός ο δρόμος θα αφορά την κίνηση κάθε

τροχοφόρου εκτός των συγκοινωνιακών μέσων που θα πρέπει απαραίτητα να διέρχονται μέσα απ' όλα τα χωριά μας.

Πέρα από τη μελέτη που προαναφέρθηκε υπάρχει και απόφαση όλων των κοινοτικών συμβουλίων της Κάτω Λάκκας που ζητάει τουλάχιστον να γίνει δυνατή η προσπέλαση Σμερτιάς - Λεπαδίου. Με γνώμονα το αίτημα αυτό είχε γίνει και η γέφυρα Βαδίστρας με ανάλογες προδιαγραφές.

Σε ένα τέτοιο έργο που πιστεύουμε πως είναι

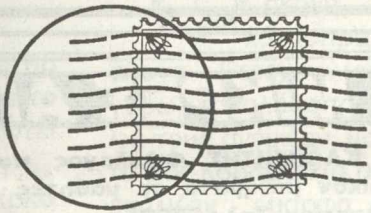
απαραίτητο για τον τόπο μας δε θα πρέπει να υπάρξουν διαφωνίες. Ο πολύ στενά εννοούμενος τοπικισμός θα πρέπει να παραγκωνιστεί για την πρόοδο, την ανάπτυξη και την ευημερία ολόκληρης της Λάκκας Σουλίου.

Σύμφωνα όλες οι κοινότητες, τώρα μάλιστα που υπάρχει και ο Αναπτυξιακός Σύνδεσμος και με την συμπαράσταση του Κέντρου Ερευνών, πρέπει να απαιτήσουν να μπει το έργο αυτό σε κάποιο πρόγραμμα ανάπτυξης της ΕΟΚ.

Προς ιατρό κ. Δημήτριο Καραμπελόπουλο

Μέρες τώρα γιατρέ θέλω να σου γράψω. Πίστευέ με πως έχασα τα λογικά μου γάχνοντας. Ποιός τέλος πάντων είσαι αγαπητέ μου φίλε; Πήρα τους γαμπρούς τους Τασκείς αράδα, τίποτε δε θυγίκε. Κατέληξα στο συμπέρασμα πως μόνο φίλος της Λάκκας Σουλίου και της "ΦΩΝΗΣ" είσαι.

Είναι γεγονός πως όσο ο καιρός περνάει η "ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΛΑΚΚΑΣ" κάνει όλο και πιο πολλούς φίλους, όμως η δική σου περίπτωση είναι ιδιαίτερος ενδιαφέροντας, τούτο γιατί δεν πιστεύω πως έχεις Σουλιώτικες ρίζες. Με κοιτάκευι σαν συντάκτη αυτής της Μ. ΦΩΝΗΣ το γεγονός ότι μας διαβάζουν και πέρα από τα "σύνορά" μας. Συγχώραμε γιατρέ μου, είμαι τοπικιστής. Η παρούσα και επείγουσα έχει να δώσει στους πατριώτες κάποιο μήνυμα. Ας είναι καλά όσοι τόπιασαν. Όσο για μας θα τα ξαναπούμε. Γιατρός είσαι ποιός ξέρει... αλλά αχρείαστος νάσαι καλύτερα. Από τη Λάκκα Σούλη και τα όμορφα Γιάννενα καλό χειμώνα.

Η λειτουργία του Αγροτικού Ιατρείου στο Ρωμανό

Επανερχόμαστε σε ένα θέμα που θίξαμε στο προηγούμενο φύλλο σχετικά με τον αγροτικό γιατρό που υπηρετεί στο Ρωμανό.

Ο γιατρός κ. Αθαν. Καραγιαννόπουλος μας τηλεφώνησε αμέσως την ίδια μέρα που κυκλοφόρησε η εφημερίδα μας για να μας δώσει εξηγήσεις. Τον ακούσαμε με προσοχή και την άποψή του σας τη μεταφέρουμε.

- Όταν πρωτοπήγα στο Ρωμανό, λέει ο γιατρός, βρήκα ένα ιατρείο άδειο από κάθε υλικό. Με προσωπική μου πρωτοβουλία εμπλούτισα αυτό με κάθε δυνατό μέσο.

Επισκέπτομαι τα χωριά τακτικότητας και δίνω τον καλύτερο εαυτό μου στην κάθε δύσκολη περίπτωση. Μέχρι που μεταφέρω αρρώστους στο Κέντρο Υγείας και στο Νοσοκομείο στα Γιάννενα. Μένω όντως στον Άσσο γιατί εκεί έχω συμφέροντα και γιατί είμαι στο μέσο της απόστασης του Κέντρου Υγείας και του Ιατρείου μου.

Αυτά και άλλα πολλά μας είπε ο για-

τρός κ. Καραγιαννόπουλος με πολύ παράπονο για το θέμα που έθιξε η "ΦΩΝΗ".

Κατανοούμε αγαπητέ μας γιατρέ την ευαισθησία και την ευθυμία σου. Εμείς γράψαμε, όπως είχαμε υποχρέωση, των πατριωτών μας τα παράπονα, χωρίς να έχουμε πρόθεση να μπούμε σε λεπτομέρειες. Επιθυμούμε βαθύτατα να μη δοθεί συνέχεια στο θέμα ούτε από το γιατρό, ούτε από τους κοινοτάρχες και κατοίκους.

Από μεν τον πρώτο θα θέλαμε να κατάρτισε πρόγραμμα επίσκεψης στα χωριά και να τηρείται όσο είναι δυνατό. Από δε τους κατοίκους να δείξουν κατανόηση στο νέο επιστήμονα που πιστεύουμε έχει όλη τη θέληση να προσφέρει στον τόπο που του έταξε η πατρίδα να υπηρετήσει τις ιατρικές του γνώσεις.

Σε επίσκεψη που θα κάνει η "Φ" σύντομα στα χωριά μας πιστεύουμε πως θα τα βρούμε όλα καλά.

ΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΠΡΟΛΟΓΟΣ - ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ

Από το ανέκδοτο βιβλίο του Βαγγέλη Κολιάκη

ΕΠΙΛΛΑ - ΣΚΕΥΗ - ΕΡΓΑΛΕΙΑ

Για να ολοκληρωθεί η εικόνα στον αναγνώστη, για το μοναστήρι της Παναγίας, θα πρέπει να αναφερθούμε και στα στοιχεία εκείνα που συμπληρώνουν ένα τέτοιο Θρησκευτικό και Πνευματικό Κέντρο.

Το μοναστήρι τον καιρό της μεγάλης του ακμής είχε πολλά χωράφια καλλιεργήσιμα, καθώς οπωροφόρα δένδρα και κοπάδια γιδωπρόβατα, καμια τερά και φορτωάρια.

Πολύς κόσμος εργαζόταν για τη συλλογή των καρπών, των γαλακτοκ και την επεξεργασία αυτών. Κάδοι πάλινοι και ξύλινοι, καρδάρια κοινώς γκουμπλίτσες με κλωθογυρισμένα στεφάνια τσε ρμουτζέλας, βαρέλια για τα τυριά βλάντες με κέδρινα φουρλέτσια για το βούτυρο και κάθε άλλο χρήσιμο αγκείο, συνέθεταν το νοικοκυριό της στάνης.

Για τα γεννήματα υπήρχαν πάντα τα αμπάρια και οι γκούρες (κορμιοί δέντρων που τους έχει αφαιρεθεί το εσωτερικό τους έτσι ώστε να είναι μονοκόμματα βαρέλια χρησιμεύουνταν κυρίως για αποθήκευση αλευρών).

Για τα λάδια και τα κρασιά υπήρχαν πάλινα κούπια και τράγια ασκιά. Απαραίτητο ήταν και το ρακοκάζανο. Καθώς και η

μπλιάντρα για το πάτημα των ελαίων και των σταφυλιών.

Για την κατασκευή ψωμιού υπήρχε το μεγάλο σκαφίδι από λαξευμένο κορμό δέντρου κι αυτό και μέχρι δυό μέτρα μακριά.

Ταψιά, σαγάνια, μασιές, τσιμπίδες, κακάβια, γουδιά, καλαντζοτίγανα και άλλα διάφορα αποτελούσαν το κυρίως νοικοκυριό.

Μεγάλα πλυτοκάζανα από καθαρό μπακίρι εξυπηρετούσαν το πλύσιμο των μαλλιών και το βάψιμο των σκουτιών. Απαραίτητος ήταν και ο αργαλειός για την ύφανση των κλινσοκεπασμάτων και των ενδυμάτων και ακόμη των τρουβάρων και σακίων.

Για τους εργατοτεχνίτες του μοναστηριού υπήρχε μια σειρά εργαλείων και σκαπανικών, καθώς επίσης και δυό ζευγαριών ζυγάλετρα.

Κρεβάτια δεν υπήρχαν όλο το προσωπικό κοιμόταν κατάκαμα σε ψάθες και χειράμια. Για σκεπάσματα είχαν τις κάπες και τα σάισματα. Φλοκάτες και βελόντζες χρησιμοποιούσαν μόνο οι προσκυνητές.

Μεγάλες τάβλες υπήρχαν περισσότερες από δυό για φαγητό, όσο για καθίσματα αυτά ήταν κορμιοί από δέντρα κυρίως πλατάνια τα λεγόμε-

να κουτιούμια. Για το νερό το πόσιμο υπήρχαν οι βαρέλες (βουτσέλες) και οι μπουκλές πολλές φορές. Επιναν νερό ή κρασί με τη σειρά από στόμα σε στόμα. Για ποτήρια είχαν τα καυκιά.

Είναι πολλά, πάρα πολλά τα αντικείμενα που χρησιμοποιούσαν οι άνθρωποι του μοναστηριού.

Στο παρόν κεφάλαιο ενδεικτικά αναφέραμε μερικά απ' αυτά. Σήμερα ελάχιστα απομένουν και φυλάσσονται στο Λαογραφικό Μουσείο του χωριού.

ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΑ - ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ

Η Οθωμανική Αυτοκρατορία από τότε που κατέλαβε και υποδούλωσε το Ελληνοβυζαντινό κράτος, έδωσε πλήρη ελευθερία στο Πατριαρχείο της Κωνσταντινούπολης να αυτοδιαχειρίζεται μαζί με τις εκκλησίες και τα μοναστήρια.

Τα προνόμια αυτά της εκκλησίας πολλές φορές καταστρατηγούνταν, όμως ήταν ένα σοβαρό κίνητρο να αναπτυχθεί τόσο η κτηνοτροφία όσο και η καλλιέργεια.

Τα μοναστήρια συγκέντρωναν μεγάλα κτηματικά περιουσία, αλλά και ζωικά. Πολλές φορές μη αντέχοντας οι ραγιάδες τους πολλούς φόρους έδιναν τα κτήματά τους στο Βακούφι. Ακόμη έταζαν στα μοναστήρια οικοίτα ζώα είτε για την υγεία των αρρώστων ή για την ανάπαυση της ψυχής των νεκρών συγγενών των. Με τον τρόπο αυτό η περιουσία των μοναστηριών μεγάλωνε και έτσι μπορούσε το ηγουμενείο να βοηθάει τους πιστούς.

Στο μοναστήρι μας οι προσφορές ήταν μεγάλες. Εφθασε να έχει περί τα χίλια γιδωπρόβατα και λακκινιά από κοντρά γελάδια, και αλογομούλαρα.

Τη μισή χρονιά τα ζώα την περνούσαν στο βουνό της Ολύτσικας. Υπάρχει ακόμη η τοπωνύμιο "Η στάνη η Βακούφικη".

Το χειμώνα τον περνούσαν τότε στη γύρω από το μοναστήρι περιοχή, τότε χαμηλά στη Λάκκα, στα κειραδιά της Συκιάς και του Αβαρίκου.

Τον καιρό της κατοχής με ένα βαρύ χειμώνα ξεκοψαν καμιά πενήντα γίδα από τ' Αγόρανα και ήρθαν εδώ στον τόπο τους. Ανέβηκαν στα ραϊδιά του Παντοκράτορα και ξεχειμώνιασαν μόνο τους μέσα στα σκέμια και στα δασιά κέδρα.

Το 1945 είχε το μοναστήρι μας και εκατό κυψέλες όπως γράφεται σε κατάσταση που είχε υποβληθεί στην Ι.Μ. Ιωαννίνων. Σήμερα υπάρχουν μόνο δέκα πρόβατα που τα κρατά "μυιακά" ο Κώστας Σ. Μπέτσας.

Στον τομέα της καλλιέργειας το μοναστήρι της Παναγίας ερχόταν πρώτο ανάμεσα στα μοναστήρια άλλα μοναστήρια

παρ' ότι δεν είχε μόνια.

Καλλιεργούσαν καλαμπόκι, σιτάρι και σιτάκι όλα τα δημητριακά, κέρες, κουκιά, ρεβύθια, σόλια κ.λ.π. Ήταν απαραίτητο να είχε τα απαραίτητα για το μοναστήρι γιατί εδώ καθιερώθηκαν οι λειτουργίες ένα ετήσιο κοινό σιστίου. Προσωντές ασθενείς, ορφανοί και ακόμη κλειστοί και καπεταναίοι εδώ θα ξεπαύονταν, θα έτρωγαν, θα ημερεύον.

Φτωκές φιλίες, πολύτεκνες, αδύνατοι και κατατρεγμένοι πάναν απ' όλα τα Λακκινόποια της "Σκιάς Γραμμάτων" που λειτουργούσε εδώ, σιζίζονταν εντελώς δωρεάν.

Η ευλογημένη σελήνη του μοναστηριού είχε πολλά στόματα να ψει.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Μέσα στο Β' εξάμηνο του 1992 δυό φορές πέρασε το κατόπλι του σπιτιού μας ο Αρχάγγελος για να πάρει μαζί του δυό προσφιλή μας πρόσωπα. Τη σύζυγο και μένη Ελένη και το γιό και αδερφό Αλέξη.

Το θέλημα του Θεού δεν μπορεί και δεν πρέπει να κινείται από τους ανθρώπους.

Ο πόνος και η θλίψη είναι κι αυτό Θείο θέλημα. "Τετθήτω το θέλημά Του".

Σ' όλους τους χωριανούς μας τους φίλους και γνωστούς που μας συμπαρεστάθηκαν απευθύνουμε θερμές ευχαριστίες.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΠΑΠΠΑΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΠΑΣ

ΜΙΚΡΕΣ ΑΓΓΕΛΙΕΣ

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ Φιλολόγος παραδίδει ιδιαίτερα καλούς μαθητές σε μαθητές Δημοτικού, Γυμνασίου Λυκείου. Τηλ.: 27925.

ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ Φυσικομαθηματικός παραδίδει μαθήματα σε μαθητές Γυμνασίου, Λυκείου κατ'οίκον. Τηλ. 36588.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ στα Δερβίζιανα μονοκατοικία. Πληροφορίες στα τηλέφωνα 0654 - 31028 και 01 - 561038.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ άδεια ρακοκάζανου με ή χωρίς τη συσκευή. Πληροφορίες στο τηλ. της εφημερίδας μας.

ΤΟ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟ Μουσείο Αχλαδέας ζητάει ότι παλαιό κι άχρηστο από την οικιακή, ποιμενική, αγροτική και πνευματική ζωή του Λακκινώτη για τον εμπλουτισμό του, π.χ. σκεύη, εργαλεία, ρούχα, έγγραφα, στολές κ.λ.π.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ επιχείρηση ρεστοράντ οικογενειακού χαρακτήρα στο Κομπλέντ της Δυτικής Γερμανίας, κοντά στην Κολωνία. Πληροφορίες στο τηλ. 00492618525 και στην εφημερίδα μας.

Το τσίρκο της Παιχνιδούπολης

Το παρακάτω διήγημα είναι της Βασιλικής Γ. Λώρα που είναι δώδεκα χρονών.

Την ευχαριστούμε θερμά για τη συνεργασία αυτή.

Η ΠΑΙΧΝΙΔΟΥΠΟΛΗ

Πανδαιμόνιο σήμερα στην Παιχνιδούπολη. Βλέπετε, σήμερα είναι μια σημαντική ημέρα για τους κατοίκους της πόλης αυτής, που δεν είναι τίποτε άλλο παρά παιχνίδια. Η πόλη αυτή, που ονομάζεται JUMBO! Περάστε να δείτε άγρια ζώα να πηδούν μέσα από τις φλόγες. Περάστε!

Ολοι οι κάτοικοι της Παιχνιδούπολης κάθονται στα καθίσματά τους.

Εκείνη τη στιγμή, πετάγονται μπροστά στη φωτισμένη σκηνή οχτώ κάτασπρα

άλογα. Ετρεχαν γύρω γύρω, τα ολόασπρα μαλλιά τους ανέμιζαν, μαζί και τα ροζ κορδελάκια που τα στόλιζαν όμορφα. Μια πολύ όμορφη κοπέλα έτρεχε μαζί τους, φορώντας μια φανταχτερή ροζ στολή με πολλούς φραμπαλάδες.

Μετά μπήκαν δυό πολύ αστείοι κλόουν με πολύχρωμες στολές, περούκες, άσπρα πρόσωπα και τεράστια χαμόγελα. Οι φίλοι μας της Παιχνιδούπολης έσκασαν στα γέλια από τα πολύ αστεία καμώματα των κλόουν, οι

ΕΝΑ ΔΙΗΓΗΜΑ ΤΗΣ 12ΧΡΟΝΗΣ ΦΙΛΗΣ ΜΑΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ Γ. ΛΩΡΑ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΠΟ 7 ΧΡΟΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΝΩ

το εισιτήριο, αγοράζουν ποπ-κορν ή αναψυκτικά και μπαίνουν όλο χαρά να παρακολουθήσουν την παράσταση.

Περάστε, περάστε, ακούγεται η φωνή του παρουσιαστή. Περάστε να δείτε το μεγαλύτερο υπερθέαμα της πόλης που είναι το μεγάλο τσίρκο του JUMBO! Περάστε να δείτε άγρια ζώα να πηδούν μέσα από τις φλόγες. Περάστε!

Ολοι οι κάτοικοι της Παιχνιδούπολης κάθονται στα καθίσματά τους.

Εκείνη τη στιγμή, πετάγονται μπροστά στη φωτισμένη σκηνή οχτώ κάτασπρα

άλογα. Ετρεχαν γύρω γύρω, τα ολόασπρα μαλλιά τους ανέμιζαν, μαζί και τα ροζ κορδελάκια που τα στόλιζαν όμορφα. Μια πολύ όμορφη κοπέλα έτρεχε μαζί τους, φορώντας μια φανταχτερή ροζ στολή με πολλούς φραμπαλάδες.

Μετά μπήκαν δυό πολύ αστείοι κλόουν με πολύχρωμες στολές, περούκες, άσπρα πρόσωπα και τεράστια χαμόγελα. Οι φίλοι μας της Παιχνιδούπολης έσκασαν στα γέλια από τα πολύ αστεία καμώματα των κλόουν, οι

οποίοι έτρεχαν, γελούσαν, έπεφταν και γενικώς έκαναν τους θεατές να γελούν με την καρδιά τους. Αν βλέπατε τις στολές τους, παιδιά μου... Φανταχτερά σχέδια και χρώματα όπως πολύχρωμες ρίγες, πουά και πιτσιλιές κίτρινο, κόκκινο, πράσινο, μπλε... Είχαν ακόμα μπατονάκια και αστεία καπελάκια με λουλουδία στην κορυφή τους.

Μετά άρχισε η παρέλαση των άγριων ζώων. Οι θεατές καταμαγεύτηκαν από το πόσο καλά εκπαιδευμένα ήταν τα ζώα. Τεράστιοι ελέφαντες ισοροπούσαν πάνω σε μεγάλες μπάλες. Μαζί τους ήταν ο εκπαιδευτής τους, που φερνόταν με αγάπη στους ελέφαντες κι εκείνοι από ευγνωμοσύνη τον σήκωναν ψηλά με τις προβοσκίδες τους.

Οι χιμπατζήδες πάρα πολύ διασκεδαστικοί, όπως προηγουμένως οι κλόουν. Φορούσαν ναυτικά παντελονάκια και φουστανέλια και χόρευαν, πάλαιαν και φέρνονταν όπως κάνουν οι άνθρωποι σε στιγμές χαράς, θυμού, δυστυχίας κ.λ.π.

Αργότερα ήρθε και η σειρά του ταχυδακτυλουργού. Εκανε διάφορα φανταστικά κόλπα - έβαζε ένα λαγό στο καπέλο του έλεγε "άμπρα κατάμπρα" και αντί για το λαγό έβγαζε μια ωραία ανθοδέσμη. Ακόμη τραβούσε πολύχρωμα μαντίλια από το στόμα του ή και από τα αυτιά του. Οι θεατές τον χειροκρότησαν πολύ στο τέλος.

Το κοινό μαγεύτηκε από την παράσταση των ακροβατών που έκαναν τούμπες πάνω σε σκονένιες κούνες, πηδούσαν πάνω σε τραμπολίνα...

Ακολούθησαν και πολλά

άλλα ωραία θεάματα, που θα μου χρειαζόταν πολλή ώρα για να σας τα διηγηθώ. Η όμορφη παράσταση του τσίρκου τελείωσε και οι κάτοικοι της Παιχνιδούπολης έφυγαν ευχαριστημένοι, μα και λυπημένοι ταυτόχρονα, που τελείωσε μια τόσο ωραία παράσταση.

Σε λίγο ήρθε η νύχτα και σκέπασε όλη τη φύση με το μαύρο πέπλο της. Ολοι κοιμόνταν. Σε μια στιγμή, ένας δυνατός θόρυβος ακούστηκε. Ερχόταν από το μέρος του τσίρκου και ο μόνος που άκουσε το θόρυβο ήταν η Μαίρη, η κούκλα - μπαλαρίνα, επειδή το σπίτι της ήταν δίπλα ακριβώς στο τσίρκο. Σηκώθηκε από το κρεβάτι τρομαγμένη, φόρεσε τη ρόμπα και τα παντοφλάκια της και βγήκε έξω να

δεν τι συμβαίνει. Πλησίασε το μέρος απ' όπου ακούστηκε ο θόρυβος. Στο βάθος η Μαίρη είδε έναν άνθρωπο. Κρύφτηκε πίσω από κάτι κουτιά φοβισμένη.

"Γνωστός μου φαίνεται", σκέφτηκε η Μαίρη. "Μα που τον έχω ξαναδεί;" Εκείνη τη στιγμή τα μάτια της φωτίστηκαν. "Τώρα θυμάμαι! Αυτός ο άνθρωπος εκεί πέρα είναι ο ταχυδακτυλουργός του τσίρκου! Μα τι κάνει τέλος πάντων; Ω! μα κλέβει τα κλουβιά των ζώων μαζί με τα ζώα που περιέχουν, και τα φορτώνει σ' αυτό το τεράστιο φορτηγό. Πρέπει να φωνάξω κάποιον - γρήγορα!"

Η Μαίρη έτρεξε αμέσως στο σπίτι του καλύτερου φίλου της, του αρκούδου που τον έλεγε Μάριο. Χτύπησε στην πόρτα του σπιτιού του. Ο Μάριος σηκώθηκε από το κρεβάτι, την πόρτα με αργά βήματα.

"Μάριε, τρέξε γρήγορα! Συνέχεια στην 4η σελίδα

ΓΙΑΤΡΟΙ

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ ΣΙΟΥΤΗΣ
Ο μοναδικός Λακκινώτης γιατρός
Μικροβιολόγος
28ης Οκτωβρίου 31 τηλ. 32778

ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
Ιατρός Παθολόγος
Πάντα στην υπηρεσία της ΥΓΕΙΑΣ σας.
Θεσπρωτικό τηλ. 0683 - 31601

ΣΤΡΑΤΗΣ ΝΙΚΟΣ
Ιατρός Παθολόγος
Χαρ. Τρικούπη 2
Ιωάννινα τηλ. 71108

ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
Ιατρός Παθολόγος - Ρευματολόγος
Κατσίμητρου 2
Ιωάννινα τηλ. 25309

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Β. ΔΕΡΕΚΑΣ
Ειδικός Καρδιολόγος
Κ. Φρόντζου 7 - Ιωάννινα
Τηλ. Ιατρείου 22008
Τηλ. Οικίας 75566

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΛΑΚΚΑΣ ΣΟΥΛΙ ΜΗΝΙΑΙΑ ΤΟΠΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Ιδιοκτησία: Λαογραφικού Πολιτιστικού
Συλλόγου Αχλαδέας
Υπεύθυνος κατά νόμο:

Ζήκος Νικόλαος
Δεσποτάτου Ηπείρου 21 τηλ. 77125

Υπεύθυνοι σύνταξης:
Ευάγγελος Κολιάκης τηλ. 37662

Σπ. Μαρκόπουλος, τηλ. 28101
Τιμή συνδρομών 1000 δραχμές το χρόνο

Η εφημερίδα δέχεται τη συνεργασία όλων των καταγομένων από τη Λάκκα Σούλι. Δημοσιεύονται όλα εκτός πολιτικών θεμάτων και προσωπικών διενέξεων.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΥΝΤΑΞΗ
* Η εφημερίδα εκτυπώνεται στις εγκαταστάσεις της εφημερίδας ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ τηλ. 73988

Συνέχεια από την 3η σελίδα
ρα!" φώναξε η Μαίρη. "Τι συμβαίνει; Τι έγινε;" είπε ο Μάριος. "Μη μιλάς και έλα μαζί μου", του είπε.

Ετρεξαν στο τσίρκο και κρύφτηκαν πίσω από τα κουτιά. "Α!" έκανε ο Μάριος όταν αντίκρισε τον ταχυδακτυλουργό να μεταφέρει τα ζώα. Η Μαίρη κάλυψε το στόμα του Μάριου για να μην τους ακούσουν. "Σσσς!" του έκανε. "Θα μας ακούσουν". Γύρισαν τότε και κοιτάξαν τον ταχυδακτυλουργό να κάνει νόημα στον οδηγό του φορτηγού. Είχαν φορτώσει τα μισά μόνο ζώα. "Μάλλον του κάνει νόημα να γυρίσει να πάρει και τα υπόλοιπα ζώα", ψιθύρισε ο Μάριος. "Τα καμηνά!"

"Δίκιο έχεις", είπε η Μαίρη. "Μα τι του φταίνει τα καμηνά τα ζώα; Το χειρότερο απ' όλα είναι ότι αύριο το τσίρκο δίνει και δεύτερη παράσταση. Πως θα γίνει η παράσταση χωρίς τα ζώα; Τι θα δει ο κόσμος; Θα εμφανιστεί αύριο ο παλιοταχυδακτυλουργός; Αυτός φταίει για όλα! Τι θα κάνουμε, Μάριε;"

"Μην ανησυχείς", την καθησύχασε ο αρκούδος. "Το μόνο που έχουμε να κάνουμε είναι να παρακολουθήσουμε τον ταχυδακτυλουργό και όσους είναι μπλεγμένοι σε αυτή την υπόθεση με τα ζώα. Λέω να καθίσουμε να δούμε και την υπόλοιπη μεταφορά. Τρέξε γρήγορα στο σπίτι σου να φέρεις την φωτογραφική σου μηχανή, για να φωτογραφίσουμε τη μεταφορά. Ετσι θα αποδείξουμε σε όλους ότι ο ταχυδακτυλουργός έκλεψε τα ζώα του τσίρκου".

Τότε η Μαίρη έτρεξε στο σπίτι της να φέρει τη φωτογραφική μηχανή. Τη στιγμή που την έφερνε στο Μάριο, ακούστηκε ο θόρυβος του φορτηγού που επέστρεφε άδειο, για να παραλάβει τα υπόλοιπα ζώα. Αρχισαν τότε οι δυο φίλοι να τραβούν

Το τσίρκο της Παιχνιδούπολης

φωτογραφίες. Όταν τελείωσε η μεταφορά, ο Μάριος κι η Μαίρη άκουσαν τον ταχυδακτυλουργό να λέει σιγανά: "Χε, χε, χε! Όταν πουλήσω τα βρωμιάζωα στο ζωολογικό κήπο της Παιχνιδούπολης, τότε όλοι θα με λένε "ο εκατομμυριούχος Μπιλ! Θα γίνω πλούσιος!" και έτριβε τα χέρια του από ευχαρίστηση.

"Ωστε Μπιλ τον λένε", σκέφτηκε η Μαίρη. "Και θα πουλήσει τα ζώα στο ζωολογικό κήπο της Παιχνιδούπολης!"

"Ελα, ας πάμε για ύπνο τώρα", της είπε ο Μάριος και χασμουρήθηκε. "Θα δούμε τι θα κάνουμε αύριο".

"Πάμε, πάμε", συμφώνησε η Μαίρη. "Πάμε και αύριο το πρωί έλα στο σπίτι μου να κανονίσουμε τι θα κάνουμε".

"Εντάξει, Μαίρη. Καληνύχτα".

"Καληνύχτα, Μάριε". Ο καθένας πήγε στο σπίτι του.

Εημέρωσε. Ο ήλιος χρύσιζε τα πάντα με τις λαμπερές του ακτίνες. Μια μικρή ακτίνα μπήκε από μια χαραμάδα του παραθύρου της Μαίρης. Ανάιξε τα μάτια της, ανακάθισε στο κρεβάτι της και τεντώθηκε.

"Πρέπει να βρω το Μάριο", σκέφτηκε αμέσως και φόρεσε τα ρούχα της, πλύθηκε και πήρε το πρωινό της βιαστικά.

Ετρεξε στο σπίτι του Μάριου, ο οποίος έπαιρνε κι εκείνος το πρωινό του.

"Καλημέρα, Μάριε!" του φώναξε η Μαίρη μόλις μπήκε μες στο σπίτι του καλού της φίλου. Ετρεξε κατευθείαν στην κουζίνα και βρήκε το Μάριο να πλένει τα πιάτα. "Βλέπω είσαι και νοικοκύρης!", του έκανε.

"Ελα, Μαίρη, ας πάμε στο τσίρκο, εκεί που είναι τα κλουβιά", της είπε τελειώνοντας το πλύσιμο

των πιάτων. Και κίνησαν να πάνε στο τσίρκο. Τι θα κάνουν οι δυο φίλοι μας τώρα;

Οι δυο φίλοι μας, λοιπόν, έφτασαν εκεί που είναι τα κλουβιά. Εκεί δεν βρήκαν κανένα ζώο. Τα πήραν όλα! Μόνο τα ίχνη τους φαίνονταν: κομμάτια από το τρίχωμα των ζώων, κορδέλες... Πιο πέρα η Μαίρη βρήκε μια ροζ κορδέλα, σαν αυτές που φορούσαν τα άσπρα άλογα του τσίρκου. "Μάριε, Μάριε! Κοίτα εδώ! Μια κορδέλα κάποιου απ' τα καμηνά τ' αλογάνια. Κοίτα και πιο πέρα. Να κι άλλες κορδέλες", έκανε η Μαίρη.

"Μαίρη, έχω μια ιδέα. Ακου: συνέχεια βρίσκουμε πράγματα που ανήκουν στα ζώα. Κοίτα εκεί, οι κορδέλες και τα άλλα κορδέλια κάπου θα οδηγούν και πάλι στο τσίρκο. Ο Μάριος πήρε μαζί και το καρτσάκι του, για να μεταφέρει με τη βοήθεια της Μαίρης τα ζώα λίγα - λίγα. Αυτό κι άρχισαν να κάνουν, όταν σε μια στιγμή μπήκε στην αποθήκη ο Μπιλ ο ταχυδακτυλουργός μαζί με τρεις άλλους βοηθούς του. Μόλις είδε το Μάριο και τη Μαίρη, εξαγριώθηκε και τους είπε: "Τι νομίζετε ότι κάνετε, παλιόπαιδα; Πιάστε

"Ξέρεις τι να κάνουμε τώρα, Μάριε;" είπε η Μαίρη. "Να πάμε στη διέθυνση του τσίρκου και να τους πούμε ότι οι κάτοικοι της Παιχνιδούπολης θέλουν τάχα να γίνει άλλη μέρα η παράσταση του τσίρκου, επειδή θέλουν να προετοιμαστούν για την ετήσια γιορτή Μηλόπιτας".

"Πολύ καλή ιδέα" της είπε ο φιλικός αρκούδος.

Και οι δυο μας φίλοι έβαλαν το σχέδιό τους σε εφαρμογή. Πήγαν και ανέβαλλαν την παράσταση του τσίρκου για άλλη μέρα. Μετά πήγαν σε έναν φωτογράφο για να τους εμφανίσει τις φωτογραφίες που πήραν χθες το βράδυ. Ο φωτογράφος τους είπε ότι οι φωτογραφίες θα ήταν έτοιμες το απόγευμα. Μετά πήγαν και ακολούθησαν τα ίχνη των ζώων. Εφτασαν σε μια παλιά αποθήκη και... τι να δουν; Όλα τα αβούρητα

ζωάκια του τσίρκου μες τα κλουβιά τους να κοιτάνε τη Μαίρη και το Μάριο με τα μεγάλα, λυπημένα τους μάτια! Η Μαίρη κοίταξε το ρολόι της. "Μάριε, πάμε στο φωτογράφο να πάρουμε τις φωτογραφίες. Είναι 6.00, σίγουρα θα τις έχει έτοιμες".

"Πω-πώ, ήρθε το απόγευμα κιόλας! Με αυτή την υπόθεση δεν ξέρω τι μου γίνεται", είπε ο Μάριος.

"Πάμε, κι ερχόμαστε μετά να σώσουμε τα καμηνά τα ζώα, που χρειάζονται επειγόντως, τη βοήθειά μας!" είπε η Μαίρη.

Πήγαν στο φωτογράφο και πήραν τις φωτογραφίες, που βγήκαν πολύ καθαρές - πράγμα που ευχαρίστησε τους φίλους μας. Αργότερα πήγαν στην αποθήκη με τα φυλακισμένα ζώα του τσίρκου. Ο Μάριος πήρε μαζί και το καρτσάκι του, για να μεταφέρει με τη βοήθεια της Μαίρης τα ζώα λίγα - λίγα. Αυτό κι άρχισαν να κάνουν, όταν σε μια στιγμή μπήκε στην αποθήκη ο Μπιλ ο ταχυδακτυλουργός μαζί με τρεις άλλους βοηθούς του. Μόλις είδε το Μάριο και τη Μαίρη, εξαγριώθηκε και τους είπε: "Τι νομίζετε ότι κάνετε, παλιόπαιδα; Πιάστε

τους!" διέταξε τους συνεργάτες του. Εκείνη τη στιγμή, ο ταχυδακτυλουργός κι οι βοηθοί του όρμησαν πάνω στο Μάριο και τη Μαίρη. Ο Μάριος τότε άνοιξε την πόρτα του κλουβιού με τα λιοντάρια που βρισκόταν μπροστά του και ο κακός ταχυδακτυλουργός κι οι βοηθοί του βρέθηκαν μέσα στο κλουβί με τα... πεινασμένα λιοντάρια!

"Μη τους κάνετε κακό!" διέταξε ο Μάριος τα λιοντάρια. Ο ταχυδακτυλουργός κι οι βοηθοί του έτρεμαν από το φόβο τους και τότε η Μαίρη βοήθησε το Μάριο να κουβαλήσει το κλουβί στην αστυνομία.

"Συγχαρητήρια", τους είπε ο αστυνόμος. "Σώσατε τα ζώα και πιάσατε τους κακούς και λάβετε δύο μετάλλια για την καλή σας πράξη". Ο φωτογράφος που μας φέρρατε μας ήρθαν πολύ χρήσιμες, αλλά αποδείχτηκε κιόλας ότι οι κλέφτες έκλεβαν πραγματικά τα ζώα του τσίρκου".

Οι δυο φίλοι μας έφυγαν από το αστυνομικό τμήμα κόκκινοι από τη χαρά τους αλλά και με δύο λαμπερά μετάλλια που τους χάρισε ένας αστυνόμος. Ξέρετε όμως τι άλλο πήραν οι φίλοι μας επειδή έσωσαν τα ζώα του τσίρκου; Δύο δωρεάν εισιτήρια για το τσίρκο του JUMBO!

ΤΕΧΝΙΚΑ ΕΡΓΑ - ΕΤΟΙΜΟ ΣΚΥΡΟΔΕΜΑ
ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΑ ΥΛΙΚΑ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ
ΒΑΡΙΑΔΕΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΗΛ. 0654 - 91402

ΤΑΒΕΡΝΑ Η ΣΤΑΜΝΑ
Κ. ΔΗΜΑΚΗΣ - Κ. ΖΗΚΟΣ
Μετά το αεροδρόμιο
Τηλ. 61858

ΤΑΚΗΣ ΙΩΑΝΝΟΥ
ΑΝΟΞΕΙΔΩΤΕΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ
ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΑ ΨΥΓΕΙΑ
Γ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 52
ΤΗΛ. 23154
ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΘΑΝΑΤΟΙ

- Πέθανε στη Ζιραβίνα της Λάκκας ο Νικόλαος Γκουβάς (Κολιο-Γιάννης) στα 78 του χρόνια. Η "Φ" συλλυπείται τους οικείους του.

- Στα μαύρα ξένα πέθανε πριν την ώρα της η Αγγελική του Σωτήρη Τζουβάρα από τη Μουκοβίνα.

Η Αγγελική ήταν μόνο 48 χρονών, είχε παντρευτεί το Δημ. Κρυσταλλινό από την Κατερίνη. Αφησε πίσω της μαζί με τον άντρα της και δυο χαριτωμένα παιδιά. Η "Φ" συλλυπείται τους δικούς της.

- Στο Αλκοχώρι Μπότσαρη πέθανε η Δημητρουλά Αντωνιάδου - Τούση από εγκεφαλικό στα 75 χρόνια της.

Η εκλειπούσα είχε τρία παιδιά από τον πρώτο της γάμο και ακόμη τρία από το δεύτερο.

Η "Φ" συλλυπείται όλους τους δικούς της.

- Γενήθηκε στα 1900, βάδιζε χρονιά με τη χρονιά και δεν ήταν εύκολο να ξεχάσει τα χρόνια της. Πέρασε πολλά όμως. Η υπομονή, η σωστή σκέψη και η δική της φιλοσοφημένη αντίληψη για τη ζωή, μαζί με τη λιτή διαίτα της την έφεραν στα ενενήντα δύο της.

Επειδή ήσυχια και ήρεμα έζησε, έτσι και έφυγε ένα πρωινό του μήνα που διανύσαμε.

Ηταν σ' όλους γνωστή η Αικατερίνη Γ. Παπαναστασίου (Γιωργ-Ναστάσινα) Θεός σωφρόστην. Ας της πάρουμε τα χρόνια.

- Ένας καλός πατριώτης, γνήσιος φίλος και άριστος οικογενειάρχης. Πέθανε το μήνα που διανύσαμε. Αφησε μεγάλο κενό στο χωριό του όπου το επισκίαζε η ευγενική του παρουσία.

Δεν μάθαμε έγκαιρα την είδηση του θανάτου του για να τον συνοδεύσουμε κι εμείς απ' εδώ στη γεννέτερά του την όμορφη λίμνη.

Ωρα σου καλή και νάναι το χρώμα που σε σκέπασε αλαφρύ αγαπητέ μας Ηλία Λέτσιο.

Η συνταγή συλλυπείται τη γυναίκα και τα παιδιά του JUMBO!

ΔΩΡΕΑ ΣΕ ΜΝΗΜΗ

Ο ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΠΑΠΠΑΣ κατέθεσε στο Σύλλογο Αηλιάδας το ποσό των 20.000 (είκοσι χιλιάδων) δραχμών αντί στεφάνου στη μνήμη του παιδιού του Αλέξη που απεβίωσε τον περασμένο μήνα και που το τεσσαρακονταήμερο μνημόσυνο θα γίνει στις 13 Δεκεμβρίου. Το Δ/κό Συμβούλιο του Λαογραφικού - Πολιτιστικού Συλλόγου ευχαριστεί θερμά το συγγενικό του κ. Αναστάσιο Παππά για την εμπιστοσύνη που δείχνει πάντα στο Σύλλογο του χωριού του.

Εκφράζει με το παρόν την συμμετοχή του στο πένθος της οικογένειάς του και εύχεται την εξ ύψους παρηγορία.

ΕΥΛΟΦΟΡΜ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ ΣΟΥΛΑΙΚΩΝ ΕΠΙΠΛΩΝ
Ν. ΤΣΟΥΜΠΟΣ - Π. ΓΟΥΣΗΣ
Εργοστάσιο 5ο χιλ. Ιωαννίνων - Άρτας
Εκθέσεις: Ιωαννίνων 42 Ανατολή
Εθν. Αντίστασης 12 Ιωάννινα
Τηλ. 92105 - 73005

Σκηνές από την σημερινή πραγματικότητα της υπαίθρου

Νάμουν το Μάη τσελιγκας; ήταν ο πόθος του αγρότη του κτηνοτρόφου που έβλεπε αυτόν το μίνα άφθονα τα κτηνοτροφικά προϊόντα!!!

Τον Αύγουστο δραγάτης; ποιος δε θα ζήλευε την αφθονία των φρούτων και λαχανικών που γέμιονταν σ' όλα τα περιβόλια άφθονα ελεύθερα και ζηλευτά!!!

Αλλά ποιος έμεινε τώρα στα χωριά που κάθε μέρα σβήνουν να ζηλεύει...

Τώρα ούτε το Μάη τσελιγκας... ούτε τον Αύγουστο δραγάτης...

Τα 3 χιλ. γιδοπρόβατα που βοσκούν στις καταστράσινες πλαγιές της Ολύμπιας και ακούγονται το ρυθμικό και γλυκόχορδο κουνούρισμα των με συνοδό τα μαλλιαρά κοπαδόσκυλα με τη βραχνή τους φωνή, το σφύριγμα και τη φλογέρα του βοσκού πάνε πια χάθηκαν για πάντα...

Είδα προχθές με συγκίνηση τον τελευταίο κτηνοτρόφο του χωριού μας το Νίκο Πανουσή (έναν προοδευτικό κτηνοτρόφο μια ζωή) να κατηφορίζει από την Ολύμπια καβάλα στο μουλάρι του. Τον σταμάτησα και τον ρώτησα πως βλέπει τη διάνοηση του δρόμου για την Ολύμπια; μου είπε... κουνώντας το κεφάλι. Τώρα... Μπορώ βλάχε την ταί μενέμα ενώ και ο Σπυρο Γιάννης, οι δυο ξενάγρι, με τα κοπάδια μας, στην Ολύμπια συνεχίζουν τις παλαιές κτηνοτροφικές ζωές. Δυό και ο κούκος όπως λεί η παροιμία.

Αλλά... ως πότε... Οι άλλοι έφυγαν από τις δυσκολίες σε δρόμο, νερό, προφές, επιδοτήσεις. Τα παιδιά μας όπως και των άλλων ζήτησαν την άλλη ζωή αφού εμείς είμαστε εγκαταλειμμένοι.

Οι δρόμοι που έγιναν τώρα είναι για τους κτηνοτρόφους να ρημάζουν τα βουνά από τις πέδικες και όλη την πανίδα και όχι για μας.

Εμείς είμαστε οι τελευταίοι δεν ξαναγυρίζουν αυτοί που πήγαν για άλλη ζωή... Αυτά είπε και σαλάγισε το μουλάρι του...

Ούτε τον Αύγουστο δραγάτης... Δεν ζηλεύει νάναι τώρα τον Αύγουστο δραγάτη κανένας γιατί τα περιβόλια ρημάξαν, ούτε φρούτα, ούτε λαχανικά στα περιβόλια και τους κήπους, όλα ξεράθηκαν και χορτάρισαν.

Ξεχάστηκαν τα σίνωρα, γέμισε ο τόπος αρκουδοβάτους και ούτε ρίγανη δε φτερώνει. Τ' αλέτρια σκοτούσαν και σάπιναν. Όταν ήταν εδώ κόσμος κανένας δεν μας πρόσχε μου είχαν με πιλά μερικοί γερόντοι που ήταν μαζεμένοι κάτω από τον ισκίο των πλατάνων. Το σχολείο ρημάξε και με δυσκολία συντηρούν το κτίριο οι ολίγοι κάτοικοι που μένουν

εκεί, για να μη γυρίσει η στέγη και να μη σαπιστραβώσουν τα πορτοπαράθυρα.

Μό

δοσακή γνησιότητα των χώρων εθίμων και των ιστορικών δεδομένων. - Να δίδασκε στα παιδιά μας να κάνουν ανάλογα της εποχής και των οικονομικών δυνατοτήτων εωστεικό τουρισμό, εκδηλώσεις, προβολές, να κάνουν ταξίδια και ότι άλλο αξίζει στον τόπο μας. Ζητάμε την προσπάθεια όλων και την συνεργασία στη μεγάλη σταυροφορία για την οργάνωση του τόπου και την κάλυψη των αναγκών.

Δεν έχει σημασία αν πρόκειται για όλη την περιοχή Σουλίου Δωδώνη ή για ένα χωριό, μας ενδιαφέρει κάθε γωνία ακόμα και ένα ληρομονημένο εκκλησάκι για τα ήθη, τα έθιμα, τα έργα κίρια ή ερασιτεχνικά, την προβολή των προϊόντων.

Ζητάμε να μας βοηθήσουν οι πρόεδροι οι γεωμετρείς των κοινοτήτων, οι εκπαιδευτικοί που ζουν κοντά μας και γενικά κάθε ένας που διατηρεί δεσμό με την ιδιαίτερη πατρίδα του και αγαπάει τον τόπο του.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ Η Ολύμπια που ξεκινάει από την Αγία Αναστασία, βορινή κορφή φθάνει με κατεύθυνση προς νότο ως τη Μπογορέστα. Όταν την περπατάς κατάκοφα βλέπεις έρημες τις σπάνες των Μπουσιών, των Ζαϊμαίων στο Ασπροχώρι και τις πάρα πολλές σπάνες των Τσιμετσώνων Ντάλα, Πούλια, Κωλέστη, Μπακάλη, Κατέρη, Γιαννιάν κ.α. στα δύο βουνά και στη λακκά της μεγάλης.

Των Στεφάνων και Μάνη στο Λιπταώτικο βουνό της Ολύμπιας. Κάνοντας την κατακόρυφη διαδρομή βρίσκουμε έρημες τις σπάνες στο Τσοκσεσίτικο, Βαριάδων και των άλλων παρακάτω χωριών. Κι αν πας ως οδοιπόρος ορειβάτη στα βουνά του Σουλίου από την πλευρά της Λακωνικής αρχίζοντας από τη "Βιτζάχα" βόρεια προς τα νότια ως τα Σερζιανά δε θα βρεις τις σπάνες των στελεγγιάδων, του Κώστα Νάση (Αθανασόπουλου) στη Βιτζάχα των Τουσών Μπαμπανίνα και στην Κοπανισούλα της Μπεσιάς.

ΔΗΜ. ΚΩΛΕΤΣΗΣ ΔΑΣΚΑΛΟΣ

ΚΑΦΕΚΟΠΤΕΙΟ - ΞΗΡΟΙ ΚΑΡΠΟΙ
ΖΑΧΑΡΩΔΗ ΠΡΟΪΟΝΤΑ
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΒΑΣΔΕΚΗΣ
ΤΣΙΡΙΓΩΤΗ 43 - ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ
ΑΦΟΙ ΦΑΤΕ
ΠΥΡΣΙΝΕΛΛΑ 6 ΙΩΑΝΝΙΝΑ

"Μια φάρα - Μια ιστορία"

Φάρα, πατριά και φαμίλια ονομάζουμε την ευρύτερη οικογένεια ή όπως αλλιώς λέμε το σόϊ.

Κάθε φάρα έχει και τη δική της μικρή ή μεγάλη ιστορία. Ζητήσαμε από πολλούς να μας γράψουν την ιστορία της οικογενείας των και να τη δημοσιεύσουμε, ανοίγοντας έτσι ένα νέο κεφάλαιο που θα πάει σε συνέχειες στην πατριωτική μας εφημερίδα.

Την αρχή κάνουμε σήμερα από την φαμίλια του Παπαχριστόδουλου Κόντου από το Παλαιοχώρι Μπότσαρη.

Περί τα 1845 ζούσε ήσυχα μια οικογένεια στο χωριό Καριώτι Παραμυθιάς. Όλη την περιφέρεια την είχε στην κυριαρχία της η από τριών αιώνων και πλέον αρχηγική φάρα των Προναίων.

Μια μέρα ένα παλικάρι ενώ πήγαινε στο Παζαρόπουλο της Παραμυθιάς ήρθε σε καυγά με έναν Τούρκο υποτακτικό του Αγαδοπρόνιου. Όλα τα άντεξε ο βασανισμένος ρωμιός βρισιές και φτύσιμο και την κλωτσιά στα πισινά, μα όταν του έβρισε τη μάνα, δεν κρατήθηκε άλλο. Άρπαξε από καταγής ένα λιθάρι και τόφερε μαζί με το χέρι του κατακέφαλα στον Τούρκο.

Σαν είδε που κίνησε το αίμα σιουβάλα κατάλαβε πως γλυτωμό δεν είχε. Με

μια ανάσα έφτακε στο Καριώτι. "Το και το..." είπε στους δικούς του. "Φεύγω μάνα για το βουνό κι όπου με βγάλει η άκρη...". Ανηφόρισε τον απότομο και δασωμένο κουρίλα. Μόλιασε κάμποσες μέρες στα λαγκάδια του, μα σαν τον έσφυξε η πείνα γύρισε πίσω τα χωριά της Λάκκας. Δουλευταί και τίμιος όπως ήταν ο Χρήστος Κόντος έγινε γρήγορα αγαπητός απ' όλους.

Αυτά του τα χαρίσματα είδε και ο πολύξενος και πολυγυρισμένος Λάμπρος Κολιάκης που ήταν ταχυδρόμος από τη Μπεστιά και τον έκανε γαμπρό, του έδωσε και κάποια κτήματα με δυό κερασιές προικιά.

Τρία χρόνια μετά το γάμο του πέθανε ξαφνικά αφού πριν είχε φορέσει το τιμημένο ράσο ο Παπαχρήστος ο Κόντος από το Καρυώτι και άφησε τη γυναίκα του χήρα με δυό χρονών παιδιά.

Σαν να μη έφτανε η κηρεία στην παπαδιά τη Δέσπω άρπαξε μια μέρα και το σπιτοκάλυβο φωτιά. Ο μικρός Γιωργάκης θα γινόταν κάρβουνο απ' την πυρκαγιά, αν δεν πετάζονταν μέσα στις φλόγες ο Μουχτάρης ο Λιοντάρης και δεν τον άρπαζε απ' τη σαρμανίτσα.

Όλοι βόνησαν τον πατέρα, μας λέει σήμερα. Ο Παπαχρήστος και ο πα-

πούς του ο Λάμπρος Κολιάκης και ο καλόγηρος του μοναστηριού όπου και τον έκανε παπά. Ετσι ο Παπαγιώργης ο Κόντος έκανε τη δική του φαμίλια και το γιό του έκανε παπά και την κόρη του πάντρεψε καλά στον Κοκκίνη.

Το παπαδοσόϊ του Κόντου φαίνεται να σταματάει εδώ μιάς και κανένας νεώτερος δε μπόρεσε να σπρώξει το βάρος της Ιεροσύνης.

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΠΕΣΤΙΑ

Όλο και κάτι κάνει ο πρόεδρος της Μπεστιάς Κώστας Κολιάκης. Αγωνίζεται, παλεύει, μάχεται.

Δείγματα των προσπαθειών του είναι η νέα μεγάλη δεξαμενή που ετοιμάζει για την άνετη ύδρευση της κοινότητας, καθώς επίσης και το γεφυράκι στον κάμπο προς Μουκοβίνα.

Κάποτε είχα γράψει για τη "Λιάσα" που κάθε χρόνο έφτανε ο μακαρίτης Μήτση-Παππάς και κάθε χρόνο την έπαιρνε η Θελωσιά.

Τώρα θα μου πείτε τι έγινε. Ε! τώρα μπήκαν σίδερα γερά κι από πάνω πάτωμα καλό αντοχής μόνο που απ' εδώ κι απ' εκεί θα πρέπει να μπει κάτι σαν κάγκελο μη βρεθεί κανένας απρόσμενα σε καμιά κατεβασία. Και ο Αχέροντας να ξέρετε δεν αστειεύεται σε πήγε στο φυτίλι στη Σπλάντζα. Εχέτο υπ' όψιν πρόεδρε αυτό.

Και κάτι ακόμα πρόεδρε για τη Μουκοβίνα κάνεις τίποτε; Χωριό σου είναι κι αυτό έτσι δεν είναι;

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ ΣΕ ΑΝΩΤΑΤΕΣ ΣΧΟΛΕΣ

Η Βασιλική Χαΐδου από το Θεριακήσι πέτυχε στο Παιδαγωγικό Τμήμα του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων. Στη δασκάλα ευχόμαστε καλό πτυχίο.

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΤΙΣ ΡΙΖΕΣ

Η κοινότητα Κοπάνης καθιέρωσε ετήσια μνημόνευση δέηση στο ζεύγος Αλεξάνδρα Κουτρούμπα και Βασίλη Λεύκα σαν ελάχιστη ευγνωμοσύνη στους αυτούς που χρηματοδότησαν την κατασκευή του κοινοτικού κτιρίου Κοπάνης.

Η Αλεξάνδρα έφυγε παιδούλα από το χωριό, με την μάνα της και τα δυό αδέρφια, με άσχημες συνθήκες να συναντήσουν τον πατέρα τους Νικόλα που ήταν στην Αμερική.

Εκεί στην ξένη χώρα η Αλεξάνδρα σπούδασε και παντρεύθηκε τον Βασίλη Λεύκα Γιαννιώτη την καταγωγή.

Το συζυγικό ζευγάρι εκεί στη δυσβάστακτη ξενιτειά αγωνίστηκε σκληρά και κατάφερε ν' ανεβάσει το βιοτικό επίπεδο επαγγελματικά, κοινωνικά και οικονομικά.

Η ευγενική καρδιά τους δεν σκληραίνεται, δεν μαγεύεται ούτε από την πλανεύτρα ξενιτειά, ούτε από τα δόλια πλούτη της. Πριν ακόμα αφήσει την τελευταία πνοή της στην ξένη χώρα η Αλεξάνδρα, παρακαλεί το σύζυγό της να βοηθήσει το μικρό χωριό, την ιδιαίτερη πατρίδα της.

Ο καλόκαρδος Μπίλ σπεύδει να εκπληρώσει την τελευταία επιθυμία της γυναίκας του.

Κατόπιν συνεργασίας του τότε προέδρου και κοινοτικού συμβουλίου Κοπάνης, ο Μπίλ με την επιμέλειά του και τη χρηματοδότηση έχτισε το κτίριο (ξενώνας, γραφείο) που δεσπόζει στην κεντρική πλατεία του χωριού, κοντά στο γέρικο δροσερό πλατάνι.

Εκαμε ανακαίνιση της βρύσης με κανούλια πέτρινα, ωραία σε εμφάνιση παραδοσιακή και αισθητική απόλαυση.

Στα νερά της βρύσης αυτής έβρισκαν δροσιά και γεύοντο ξεκούραση αλλοτινά χρόνια, οι περαστικοί αγωγιάτες, διαβαταρείοι με τα αλογομούλαρα από τη Λάκκα Σούλι, μέσα στο βίσιλο και την ζέστη του καλοκαιριού.

Αλλά και σήμερα εκπληρώνει η βρύση αυτή με τα νάματα το σκοπό της. Είναι όαση για μικρούς και μεγάλους κουρασμένους οδοιπόρους και πετούμενα του ουρανού βρίσκουν ραχάτι κάτω από το πλατύφυλλο πλατάνι και το δροσερό νερό.

Η απόλαυση πρέπει να συνδυάζεται με τη μνήμη. Μένει για πάντα σαν καλό παράδειγμα η ευεργετική πράξη της Αλεξάνδρας Κουτρούμπα και του Βασίλη Λεύκα. Το μνημόσυνο αυτό είναι ένας μικρός φόρος τιμής από τους κατοίκους του μικρού χωριού.

Το καλύτερο μνημόσυνο είναι να απολαμβάνεις ψυχικά και σωματικά την προσφορά τους και να αναφωνείς μέσα σου:

Α! να αγιάσουν τα πεθαμένα τους!

Θεός σχωρέστους με το καλό που μας έκαναν!

ΑΛΕΚΟΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

ΣΤΗΛΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Από τους παρακάτω συμπατριώτες λάβαμε τις συνδρομές τους και τους ευχαριστούμε πολύ:

Κατσούρα Σοφία Σμερτιά 1000

Αγγέλης Χρήστος Λίππα 1000

Νικολάου Φίλιππας Ραδοβύζι 2500

Καρζής Βασίλης Αμφιλοχία 2000

Κωλέτσας Δημήτριος ενταύθα 1000

Τούσης Θέμης Πρέβεζα 2000

Ράδη Άννα Αθήνα 3000

Σιούτης Χριστόδουλος ενταύθα 1000

Κωστάκης Ενάγγελος Μπεστιά 2000

Λιόντος Ενάγγελος ενταύθα 5000

Ζώης Κώστας Βασ. ενταύθα 2000

Βιρβίλης Θεόδωρος Αθήνα 5000

Ρούκος Δημήτριος Κ. ενταύθα 2000

Λάλας Κων/νος Αχλαδέα 3000

Γιαννάκης Ενάγγελος Αθήνα 5000

Σιούλας Αναστάσιος Αχλαδέα 1000

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ ΣΤΡΩΜΑΤΩΝ

ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΑ ΣΤΡΩΜΑΤΑ

Δ. ΜΠΑΛΗΣ - Ι. ΒΑΚΑΡΟΣ Ο.Ε.

“Ο ΘΩΜΑΣ”

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ: ΛΕΩΦ. ΓΡΑΜΜΟΥ 181 ΤΗΛ. 36496

ΕΚΘΕΣΗ: ΛΕΩΦ. ΓΡΑΜΜΟΥ 49 ΤΗΛ. 26934

ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΚΑΤΑΣΤ.: ΤΣΙΡΙΓΩΤΗ 12 - ΤΗΛ. 34744

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ: ΚΟΡΑΗ 8 - ΤΗΛ. 21357

ΙΩΑΝΝΙΝΑ